

som Følge af Krigen, eller Rulleforretningerne har set deres Virksomhed indskrænket som Følge af de overordentlige Forhold, skal jeg lade være usagt. Jeg misunder i alt Fald ikke de Smaaafolk, der har faaet denne Understøttelse; jeg føler mig overbevist om, at den er faldet paa det, man kalder et tørt Sted, jeg tror, det er den Slags Folk, som ellers ikke ved enhver Lejlighed løber til det offentlige for at faa Støtte, der denne Gang har benyttet Lejligheden til at faa Hjælp. At netop saadanne Mennesker, der under almindelige Forhold plejer at klare for sig, at staa paa egne Ben, nu under ekstraordinære Forhold, hvor de i saa høj Grad lider under Dyrtiden, har faaet Understøttelse, finder jeg naturligt, og blandt andet af den Grund stemmer vi for Lovens Forlængelse. Det forandrer naturligvis ikke vort principielle Standpunkt, som er dette, at vi baade haaber og ønsker, at Forholdene snart maa blive saaledes, at vi kan komme bort fra disse direkte Pengeunderstøttelser, som alligevel i nogen Grad demoraliserer Folk, og komme dertil igen, at saa mange som muligt af vore Medborgere kan komme til at klare for sig selv og staa paa egne Ben, saaledes som de selv helst vil.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Martin Olsen: Den ærede sidste Taler vilde drage en Grænse mellem de forskellige mindre næringsdrivende, som har faaet Gavn af den hidtil gældende Lov, og det forekommer mig, at han var inde paa en Tvivl om, hvorvidt det var rigtigt, at f. Eks. Barberer eller Rulleforretninger var indbefattede under Loven eller i hvert Fald forudsat indbefattede derunder. Det ærede Medlem tvivlede derom; det tror jeg ikke, man skal, thi Forudsætningen, den Gang Loven blev givet, var, at man vilde søge at hjælpe de Folk, som ikke paa anden Maade, gennem Arbejdsløshedskasserne, blev hjulpet, idet man var kommet paa det rene med, at det, som dette Ting, i hvert Fald i sin Tid, forudsatte, at der skulde dannes Arbejdsløshedskasser af mindre næringsdrivende, var ugørligt. Saa jeg tror ikke, man skal drage en Grænse mellem, hvem Loven forudsattes at skulle komme til gode. Forudsætningen var den, at det skulde være dem, der ikke paa anden Maade kunde blive hjulpet gennem Arbejdsløshedskasser.

Jeg skal anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Leerbeck: Det var ønskeligt, om der ikke var Brug for en Forlængelse af Loven af 16. December 1918, som vi har til Behandling her i Dag. Men efter hvad der foreligger, er der fremdeles stor Trang til Hjælp til mindre handlende og Haandværkere. Der er ingen Tvivl om, at denne Lov har løst sin Opgave og afhjulpet megen Nød blandt Mennesker, som i høj Grad trængte til at blive holdt oven Vand i disse vanskelige Tider. I Byerne synes man ogsaa gennemgaaende at være tilfreds med den Maade, paa hvilken Loven er ført ud i Livet, medens man i Landkommunerne snarere klager over den Maade, paa hvilken den er praktiseret. Og vi hører jo det samme fra Frederiksberg, idet man mener, at mange er blevet afvist uden Grund. Nu maa man sikkert indrømme, at det har haft sine Vanskeligheder at bedømme de enkelte særlige Forhold, ligesom en Del Ansøgere sikkert har misforstaaet den givne Vejledning, men ikke desto mindre kan det ikke nægtes, at en Del Misfornøjelse har gjort sig gældende, og at en Del deraf maaske har været berettiget. Man maa haabe, at denne Misfornøjelse maa svinde, naar Loven nu forlænges, saaledes at de, der virkelig trænger og har Krav paa at blive hjulpet, ogsaa vil blive det.

Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Helge Kjeldskov) spurgte halvt spøgefuldt, om det nu kunde tænkes, at Krigen Virkninger havde strakt sig helt ned til Rullekældereren. Der er allerede gjort en Bemærkning dertil, men det er maaske ikke unyttigt at gøre opmærksom paa, at netop i Rullekældereren har man vist kunnet spore Virkningen af Krigen. Ikke blot Hensynet til Frygten for at slide for hurtigt paa Dækketøj og Vasketøj, ikke blot Mangelen paa direkte Vaskemidler, men ogsaa Nødvendigheden af at spare paa Kul medførte jo i lang Tid en direkte Agitation for at indskrænke Vask indtil det højst nødvendige, saa at det endog blev paalagt Restauranterne at øve direkte Sparsomhed paa dette Omraade, og dette maa selvfølgelig have strakt sig videre til Rullekældereren. Det er højst kuriøst, at Verdenskrigen mærkes helt derned, men det er glædeligt, at man saa ogsaa er i Stand til at afbøde Følgerne, og for Tilslutning dertil og Villien dertil takker jeg de ærede Medlemmer.